

διὰ τοῦτο ὁ ναὸς οὗτος σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι ὀπωσδήποτε εὐ-
 ποροσ. Ἐκτίσθη δὲ πρὸ τινῶν ἔτων καὶ ἄλλα, ἐκτὸς τῶν παλαιῶν, δωμάτια
 διὰ τὴν παραμονὴν τῶν προσκυνητῶν. Τὰ δῶρα καὶ τὰ ἀφιερῶματα, τὰ
 ὁποῖα εἶναι περισσότερα κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς

Ἀρχιεπίσκοπος
 Νικαίας
 Βασιλῆος:
 Ἀρχειεπίσκοπος
 1.17.1940
 ο.244

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ μεταφορὰ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν
 κατὰ τὴν πανηγύριν τῆς Πεντηκοστῆς.

καὶ τῆς πεντηκοστῆς, πωλοῦνται συνήθως καὶ ἄλλοτε καὶ τότε, διὰ πλειο-
 δοσίας πρὸς ὄφελος τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς πανηγυρίζει κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, τὴν τρί-
 τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, ἰδίως ὅμως τὴν Πεντη-
 κοστήν, ὁπότε γίνεται καὶ μεγάλη πανήγυρις ἐν Διδυμοτείχῳ, ἡ λεγομένη
 «Καλὴ Πανηγύρι» δηλαδὴ πανήγυρις τοῦ Καλέ, τοῦ Κάστρου, ὅπως ὀνο-

μάζουν συνήθως οἱ χωρικοὶ τὸ Διδυμότειχον· κατὰ τὴν πανήγυριν ταύτην προσέρχεται ἄπειρον πλῆθος, ἄλλοι ἀπὸ ἡμερῶν, πολλοὶ τὴν παραμονὴν καὶ οἱ πλείστοι αὐθημερόν, ἐκ τῶν περιφερειῶν Διδυμοτείου, Σουφλίου καὶ Ὁρесьτιάδος καὶ ἀλλαχόθεν· μετὰ τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν καὶ τὰς εὐχὰς τῆς γονυκλισίας ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, ὁ μητροπολίτης, ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ συμπαραστατούμενος ὑπὸ ἱερέων καὶ ψαλτῶν, λαμπάδων καὶ λαβάρων, μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖθεν δὲ ἐν μέσῳ πλήθους πολλοῦ, καὶ ἰδίως χωρικῶν, φερόντων τὰς εὐρασίμους αὐτῶν καὶ πολυποικίλους ἐνδυμασίας, παραλαμβάνει τὴν μεγάλην καὶ ἐπηργυρωμένην θαυματοργὸν εἰκόνα, μεταφερομένην ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ἐν εἶδει ἐπιταφίου, εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον. Τὸ πλῆθος τῶν πανηγυριστῶν σταυροκοπεῖται κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἱερᾶς πομπῆς καὶ ρίπτει χρήματα ἐπὶ τῆς εἰκόνας, πολλοὶ δὲ προσπαθοῦν νὰ διέλθουν τρεῖς φορές κάτωθεν αὐτῆς. Τόση εἶναι ἡ συρροὴ τῶν παρακολουθούντων καὶ τῶν πανταχόθεν συνωστιζομένων καὶ θεωμένων προσκνητῶν καθὼς καὶ τῶν εὐλαβῶν ἢ περιέργων ἀλλοδόξων καὶ ἀλλοθρήσκων, ὥστε, ἀπὸ τὴν πολὺ μικρὰν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν δύο ναῶν, ἡμίσεια αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐπιταφίας εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον. Ἐκεῖ μένει ἡ εἰκόνα μέχρι τῶν πρώτων ἀπογευματινῶν ὥσπρ, ὅπου ἀναμετακινεῖται εἰς τὸν Χριστοῦ, μετὰ ἀληθινοῦ πλέον προσκνητῶν, καὶ ἀρχίζει ἡ ἐπιταφία τῶν δώρων καὶ ἀφιερωμάτων.

Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἤδη καταρτίζεται ὁ λαὸς Διδυμοτείου καὶ ὁ ἔξωθεν ἔλθὼν κόσμος καὶ πλημμυροῦντες εἰς τὰ κάτω ὁδοὺς καὶ ἰδίως τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, συγκεντρώνονται εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον ἄκρον καὶ ἔξω τῆς πόλεως τοποθεσίαν, τὴν λεγομένην «τσαΐρια». Ἡ μεγάλη κίνησις πολιτῶν παντὸς ἔθνους, τῶν χωρικῶν, τῶν ζώων καὶ τῶν ἀμαξῶν, ὁ ζωηρὸς χρωματισμὸς καὶ ἡ χαρακτηριστικὴ ποικιλία τῶν ἐνδυμασιῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν διαφόρων χωριῶν καὶ τὰ ἀληθινὰ ἢ ψευδῆ φλωρία καὶ παντοῖα στολίσματα τῶν γυναικῶν, τὰ διάφορα πρόχειρα παραπήγματα, πρῆτῆρια καὶ καφενεῖα, οἱ πλανόδιοι πωληταί, αἱ ἀγοραπωλησίαι ζώων, τὰ ὄργανα καὶ οἱ χοροί, ἢ ὑπὸ τὸν ἦχον τυμπάνου καὶ εἰδικοῦ πνευστοῦ ὄργάνου «ζουρνά» διεξαγομένη πάλῃ μετὰ βραβείων εἰς τοὺς νικητάς, τὰ διάφορα τέλος διασκεδαστικὰ παιγνίδια διὰ μικροῦς καὶ μεγάλους, παρέχουν μίαν ζωηρὰν καὶ λίαν παράδοξον διὰ τοὺς ξένους εἰκόνα τοῦ «καλὴ πανηγύρι».

Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἡ κίνησις ἐλαττοῦται καὶ ἄλλοι μὲν, οἱ περισσότεροι, ἐπιστρέφουν εἰς τὰ χωρία τῶν εὐθυμοὶ μὲ τραγούδια καὶ χαρὰν, ἄλλοι δέ, ὀλίγιστοι, γεμίζον μὲ τοὺς Διδυμοτειχίτας τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως καὶ τὰ ἄλλα κέντρα, ὅπου ἡ εὐθυμία, οἱ χοροί, τὰ τραγούδια καὶ αἱ διασκεδάσεις